

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਅਮਰਐਸ.ਡਬਲਯੂ.ਸੀ.ਐਲ.-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- 1957 ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ

ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 985

ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (IV of 1924)- ਐੱਸ.

3, 4 ਅਤੇ 8—ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ—16 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ' ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਾਹਨ — ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ —ਕੀ ਉਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਵਾਹਨ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਜੁਰਮਾਨਾ - ਕੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਟਰਾਂਸ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਦਈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਾਹਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਟੈਕਸ

ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ 3 ਅਤੇ 4 ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ - ਐਲਾਨਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਹਨ

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਾਹਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਫੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ ਜੂਨ, 1957, ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਉਪ-ਫਜ, ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 29 ਫਨ, 1956 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ .

ਐਸ,ਐਸ ਢੀਂਗਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

Amar Singh
v.
Punjab State
Mahajan, J.

ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ 100 ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਐਨ.ਈ. 886 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 2,250 ਰੁਪਏ। ਇਹ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1924 (1924 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 4) ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਹਰ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਤਿਮਾਹੀ - ਅਵਧੀ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ- 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1925 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1925 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਹਨ ਰੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਡੀ ਲਿਵਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣਗੇ , * * * * *

*"

ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਜਿਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਨਿਯਮ 13, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਤੇ ਮੋਟੋਰੀ ਵਾਹਨ

ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਫਸਰ ਫਿਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।"

ਮੋਟਰ* ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ - ਸਾਲ 1939 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 100 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਤੱਕ 1956 ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਕ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 1948-49 ਦੀ ਤੀਜੀ ਤਿਮਾਹੀ ਤੱਕ, ਭਾਵ 31 ਦਸੰਬਰ, 1948 ਤੱਕ ਇਸ ਵਾਹਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਨਾਰੂ ਦੇ ਮੀਆਂ ਸਿੰਘ, ਚੈਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਰਕਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ 1948-49 ਦੀ ਚੌਥੀ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ 1952-53 ਦੀ ਦੂਜੀ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਸਾਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਤੰਬਰ, 1948 ਵਿੱਚ ਟਰੱਕ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਮੁਦਈ ਦੀ ਹੈ। 'ਤੇ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਤਬਾਦਲਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ?
- 2) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? 100 ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ?
- (4) ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁਦਰਾ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ?

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 100 ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਟਰਾਂਸਫਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਨ ਦਾ

ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ. ਸ਼ਨਮੁਗਮ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (1), ਜਿੱਥੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਅਸਥਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੋਟਰ-ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ 4) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉਸ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ; ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“8(1) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ (ਏ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਹ ਉਚਿੱਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਿਮਾਹੀ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿੰਘ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- (1) ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਵਾਹਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ (ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ ਆਰ ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ

ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ